

zaaknummer 2013 T 984

30 augustus 2013

Meldpunt RKK

Ingek. 02 SEP. 2013

Meldingsnummer:

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller, advocaat te Eindhoven,

tegen:

(wijlen) _____
geboren op _____ overleden op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde 1,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Broeders Franciscanen
van _____

en

(wijlen) _____
data geboorte en overlijden onbekend,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde 2,
tijdens zijn leven verbonden aan de Congregatie van de Broeders
Franciscanen van I _____ (hierna te noemen: de Congregatie).

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 27 juni 2013. Op 1 augustus 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. T.W.H.M. Weller.

Namens aangeklaagde is niemand verschenen, nu de Congregatie van de Broeders Franciscanen I _____ een kerkelijk verantwoordelijke meer heeft.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager komt uit een gezin van vier kinderen en is de jongste van het gezin. Hij heeft drie oudere zussen. Zijn ouders waren middenstanders en hadden een _____ en _____ Klager geeft aan dat hij altijd, zodra hij uit school thuiskwam, moest _____

meewerken in de winkel. Klager is blijven zitten in de derde klas van het lager onderwijs en om die reden is hij op 13-jarige leeftijd in 1977 naar het internaat gestuurd. Daar komt bij dat de ouders van klager door de familie erop waren aangesproken dat klager in plaats van tijd te wijden aan zijn studie, altijd moest werken in de zaak van zijn ouders.

2.2. Klager is in het eerste of tweede jaar, na een vechtpartij, terechtgekomen op de ziekenzaal, alwaar eerst zijn wonden werden verzorgd waarna hij een lap met een ethergeur tegen zijn gezicht geduwd kreeg. Daardoor raakte hij half bewusteloos. Klager geeft aan dat hij toen door aangeklaagde 1 daadwerkelijk is verkracht terwijl hij voorover op het bed werd geduwd en het lichaam van aangeklaagde 1 tegen zich aan voelde bewegen. Ook na het eerste jaar is klager een aantal keren bij aangeklaagde 1 geweest voor behandeling van (schaaf)wonden. Aangeklaagde had verder geconstateerd dat de voorhuid van klager vastzat aan de eikel van klager waarvoor hij meerdere keren ter behandeling moest terugkomen. Ook toen is klager, eerst met een etherlap bewerkt en daardoor half verdoofd, anaal verkracht. Klager kan zich ook nog een keer specifiek herinneren toen het weer gebeurde, hij was toen al wat ouder en dit was ook tevens de laatste keer. Klager schat in dat hij door aangeklaagde 1 een tiental malen anaal is verkracht op deze wijze. Dit misbruik stopte ongeveer een jaar voor het vertrek van klager van .

2.3. Aangeklaagde 2 heeft klager in het tweede jaar als surveillant gehad en omdat klager in het tweede jaar eigenlijk naar huis zou gaan, voelde klager zich erg alleen en had hij heimwee. Klager is vaak getroost door aangeklaagde 2 met een aai over zijn bol op de speelplaats en gaandeweg ook op de kamer van klager. Op een gegeven moment moest klager zich melden omdat hij met een aantal jongens een sigaar had gerookt. Maar ook vertelde aangeklaagde soms mooie verhalen uit de geschiedenis. Er werd ook met klager gespeeld, gestoeid, gekieteld en vervolgens werd hij op schoot getrokken. Klager moest dan op de blote benen van aangeklaagde 2 gaan zitten. Aangeklaagde 2 had zijn toog omhoog geschoven en klager had zelf een korte broek aan. Klager werd toen geaaid en gestreeld en uiteindelijk werd hij via zijn broekspijp aan zijn geslacht gevoeld. Als klager tegenstribbelde, kreeg hij een stomp of een klap. Als klager dan begon te huilen, werd hij getroost en geaaid en dan alsnog in zijn blote kruis betast. Dit duurde meestal zo'n tien minuten en daarna liet aangeklaagde 2 klager weer gaan. Dit heeft in het tweede jaar minimaal vijf maal plaatsgevonden. Dit was het enige jaar dat aangeklaagde 2 klassenleider was van klager.

2.4. Klager heeft nog steeds heel veel last van het feit dat hij veiligheid en geborgenheid bij aangeklaagde 2 zocht en deze enerzijds vond en vervolgens werd misbruikt, waardoor iedere vorm van zekerheid weer teniet werd gedaan. Klager laat zich nog steeds door anderen gebruiken en heeft moeite zijn grenzen aan te geven. Na het overlijden van de moeder van klager (in 2000) zijn de problemen van klager meer gaan opspelen. Enerzijds omdat hij van zijn moeder altijd een soort schijn moest ophouden naar de buitenwereld (niemand mocht weten dat klager was blijven zitten en dat zijn zus een kind had gekregen terwijl zij en haar vriend ongehuwd waren) en anderzijds omdat hij last had van de gevolgen van het misbruik en daardoor zelf ook vaak door anderen weer werd misbruikt. De vader van klager was een lieve man, maar greep nooit in. Klager geeft zelf aan moeite te hebben met het opvoeden van zijn twee kinderen, volgens klager wellicht doordat hijzelf geen echt voorbeeld heeft gehad.

2.5. Klager is na het verlaten van het internaat in 1972 naar een internaat in gegaan en heeft daar de Havo gevolgd, zonder het af te ronden. Daarna is klager gaan studeren aan de . . . en ook daar is hij naar verloop van tijd vertrokken, om in gaan studeren. Het lukte klager wederom niet om het af te maken. Klager wijt dit aan het misbruik waardoor hij onzeker is geworden, geen eigen grenzen kan

aangeven, waardoor anderen steeds gebruik/misbruik van hem maken. Klager is uiteindelijk in blijven wonen en daar aan het werk gegaan.

2.6. Het doel van deze klachtenprocedure is voor klager om een punt achter deze geschiedenis te kunnen zetten. Klager wil zijn verleden en zichzelf terug vinden en daarnaast wil hij erkenning. Klager verzoekt de Klachtencommissie om de klachten van klager tegen beide aangeklaagden gegrond te verklaren. Aangeklaagden zijn overleden en derhalve verzoekt klager dat het advies zich richt op de vermindering van het leed dat hem is aangedaan.

3. De beoordeling

3.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

3.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

3.3. Er zijn bijna veertig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde 1 en 2 verwijt, zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van beide aangeklaagden zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klager door aangeklaagde 1 meerdere malen anaal is verkracht. Ten aanzien van aangeklaagde 2 acht de Klachtencommissie aannemelijk dat klager meerdere malen door aangeklaagde 2 is betast, onder andere in zijn kruis.

De Klachtencommissie is hiervan in de eerste plaats overtuigd geraakt door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld.

Ten aanzien van aangeklaagde 1 geldt voorts dat over hem een groot aantal meldingen zijn gedaan en een groot aantal klachten zijn ingediend. Tot de datum van deze uitspraak zijn een hele reeks klachten tegen aangeklaagde, waaronder de zaaknummers 2010T030, 2011T292, 2011T376(2), 2011T474, 2011T529(1), 2011T540, 2011T553, 2011T555, 2011T594, 2012T775 en 2011T347(3), gegrond verklaard. De gegrond verklaarde klachten zien, evenals onderhavige klacht, op misbruik dat heeft plaatsgevonden in de ziekenzaal onder het voorwendsel van medisch onderzoek.

Tegen aangeklaagde 2 wordt de verklaring van klager ondersteund door diverse -reeds gegrond verklaarde- klachten jegens aangeklaagde 2 wegens seksueel misbruik. In deze klachten, bij de Klachtencommissie bekend onder de zaaknummers 2011T540, 2010T030, 2011T376(1), 2011T529(1) en 2011T607 wordt telkens geklaagd over soortgelijk misbruik, namelijk het betasten van de geslachtsdelen van de klagers.

3.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas ongeveer 13 jaar oud. Aangeklaagden waren voor hem personen waarin hij vertrouwen moest kunnen stellen.

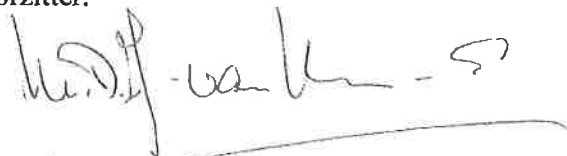
3.5. Gelet op het feit dat beide aangeklaagden zijn overleden kunnen tegen hen geen maatregelen meer worden genomen. De gegrondverklaringen van de klacht kunnen wellicht bijdragen aan de vermindering van dat leed.

3.6. Klager kan zich voor het verkrijgen van schadevergoeding met het onderhavige advies rechtstreeks tot de Compensatiecommissie wenden.

4. Het advies

De Klachtencommissie adviseert zowel de klacht tegen aangeklaagde 1 als die tegen aangeklaagde 2 gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 30 augustus 2013 door mr. M.J.D. van Reenen-Stroebel, voorzitter, drs. Th.M. Bronzwaer en drs. J.L.H.H. Kunnen, leden, bijgestaan door mr. M. van der Meulen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.